

Xino - Xano

En Joan Domènech i Moner i el Xino-Xano

1978. Una colla de jovent s'organitza amb l'objectiu sobretot de retornar a la vila totes aquelles tradicions, indrets i camins oblidats arran d'un boom turístic que ens havia fet oblidar tot allò que no fos la feina derivada de l'arribada en massa de gent de tot arreu.

Aquell jovent coneixia els espais, els camins i les tradicions que havien viscut o bé havien sentit anomenar a casa, i tenien moltes ganes de no deixar-los perdre. I com ho farien? Era clar que calia donar a conèixer allò que volien transmetre amb experiències i activitats que impliquessin la població i que, a partir de la vivència en persona, la visió general dels lloretencs i lloretenques donés un gir.

Calia documentar-se, i calia transmetre allò que volíem amb rigor. I és aquí on entra l'amic Joan. Qui millor que ell per assessorar-nos per organitzar qualsevol activitat? Si fem la marxa a les Ermites, cal fer-la passar per les diferents ermites, cal que els participants puguin entrar-hi, i també cal informació del lloc que s'està visitant. La història, el perquè de l'ermita allà, alguna anècdota, etc. I així amb totes les activitats. En Joan sempre ha tingut la porta oberta per a consultes, col·laboracions, per fer-nos un escrit en commemoració del que sigui, per confirmar allò que havíem sentit a dir i no sabíem si històricament era cert o no, o simplement per fer petar la xerrada i posar en comú qualsevol dubte.

Mai no podrem agrair prou el tracte, la paciència, la predisposició a ajudar-nos, el tarannà sempre amb un punt irònic que en Joan va tenir amb la nostra entitat.